

ДО Административен съд – Варна
admcourt.vn@gmail.com

адм. дело № 462 от 2020г., IV състав
за с.з. на 15.05.2020г. от 09:00 ч.

СТАНОВИЩЕ

От адвокат Ивайло Кънев Иванов от АК Варна, тел. 0988949711
служебен адрес: гр. Варна 9000, ул. „Дрин“ №1, вх.Е,
процесуален представител на

Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – СОПА
Седалище: гр. Варна, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков,
адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

Уважаема госпожо Административен съдия,

Настоящото становище за с.з. на 15.05.2020г. от 09:00ч. и приложението към него са изпратени на 14.05.2020г. по електронната поща на адрес admcourt.vn@gmail.com, подписани с КЕП.

Моля да се даде ход на производството.

По доказателствата:

Моля да се приемат доказателствата, включително писмо с.д. 4726/12.05.2020г.

Преписката не е в цялост. Съгласно чл.20 т.6 от УПМП, Дирекция „Правни дейности“ към МП изготвя проекти на решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на ДООИ по ЗДООИ въз основа на представено мотивирано **становище** от съответната дирекция за наличието на информацията и нейния характер. Съгласно т.1.7. от Правилата за условията и реда за ДООИ в МП – централна администрация, министърът на правосъдието със заповед определя служителите от дирекция „Правни дейности“, които да разглеждат усните запитвания и писмените заявления за ДООИ.

В случая няма данни за мотивираните **становища** от други дирекции или от Инспектората на министъра на правосъдието по ЗСВ, нито за препращане по смисъла на чл.32 от ЗДООИ на част от заявлението на същия инспекторат, поради което преписката не е в цялост.

Ето защо моля съдът да изиска от ответника данни за **становището** на инспектората, както и цялата преписка по издаването на обжалваното решение.

По същество.

В случай, че съдът приеме писмо с.д. 4726/12.05.2020г., но отхвърли доказателственото ни искане и даде ход по същество, моля да уважите жалбата, като при постановяването на съдебното решение, освен изложените в нея съображения, вземете предвид и следното.

Обжалва се част от писмо № 95-00-125/9 от 13.01.2020г. и мълчалив отказ по част от заявление с вх.№ 95-00-125 от 30.12.2019г. до Министъра на правосъдието

След като е сезиран със заявление за ДООИ, административният орган (АО) дължи произнасяне с изричен акт – с решение за предоставяне на достъп или с решение за отказ, включително в случаите, когато по негова преценка информацията не е обществена.

Когато задълженият по ЗДООИ субект прецени, че търсената информация не е обществена или не може да бъде предоставена и получена на основание и по реда на ЗДООИ, за него съществува законово задължение да се произнесе с решение, в което да формира и формулира собствената си воля по отношение искането за предоставяне на информация при произнасянето си по същество.

От нормата на чл.3 ал.2 от ЗДОИ се установява, че министърът на правосъдието е задължен субект по смисъла на закона. Тази разпоредба регламентира задължение за „задължените субекти“ да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задълженият субект не се произнесе в срок или пропусне да се произнесе по част от адресираното до него заявление за ДОИ, е налице мълчалив отказ по смисъла на чл.58 ал.1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В този смисъл е трайната и непротиворечива практика на ВАС.

По част от т.1 от заявлението е налице мълчалив отказ, а именно относително наличието при министъра и контролния орган на данни за указания или препоръки от органите на Камарата на ЧСИ към ЧСИ да се отказват на длъжници копия от изпълнителни дела.

По отношение на т.2 от заявлението на сдружението е налице хипотезата на разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. Това задължение на АО има императивен характер, за да може заявителят да получи исканата информация.

По отношение на т.3 от заявлението следва да се има предвид, че съгласно §6 от ДР на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Такъв интерес е мотивиран в заявлението и наличието му се предполага до доказване на противното, съгласно нормата на §1, т.5, б.„г“ от ДР на ЗДОИ, а именно когато информацията разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Съгласно чл.33 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. От данните по делото се установява, че търсената информация съществува при органа и дори частично е предоставена по т.4 и т.5. Поради това не може да се приеме за състоятелна тезата, че е налице уведомяване по чл.33 от ЗДОИ.

Ответникът се е позовал и на заявленията за ДОИ до ЧСИ и Камарата на ЧСИ, но те са приложени към процесното заявление само за негово удобство и в случая са неотнормирани, тъй като тези субекти отричат да са задължени по ЗДОИ.

Относно допустимостта на жалбата.

В разпореждане № 2485 /25.02.2020г. съдът правилно е констатирал приложимостта на чл.140 ал.1 от АПК, поради което депозираната на 30.01.2020 г. жалба срещу решението от 13.01.2020г. е подадена в срок. В решението не е указано пред кой орган и в какъв срок същото може да се обжалва, а в такъв случай срокът за неговото обжалване е два месеца.

Не е ясно дали пълномощникът на ответника е запознат с разпореждане № 2485 от 25.02.2020г., но в писмо с.д. 4726/12.05.2020г. отново се упорства с твърдение за просроченост на жалбата.

В тази връзка, налице са и други съображения, че жалбата е депозирана в срок.

В заявлението е поискано изрично „решението за предоставяне на информацията и самата информация, включително копията от относимите документи, да ни бъдат предоставени по електронен път“.

Това искане е законосъобразно, тъй като е съобразено със задължението на АО по чл.27 от ЗДОИ за съобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на достъп, както и с разпоредбата на чл.34 ал.3 от ЗДОИ, когато заявителят е поискал информацията да му бъде предоставена по електронен път и е посочил адрес на електронна поща, какъвто е и процесният случай.

Съгласно изричната разпоредба на чл.39 от ЗДОИ, решението за отказ за предоставяне на ДОИ се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка, но не и по електронен път. Заявителят не е искал и не може да иска от органа да нарушава изричен текст на закона. Абсурдно е органът дори да си помисли такова нещо, а той наистина се е позовал на собственото си закононарушение, за да мотивира просроченост на жалбата.

Заявлението за ДОИ не съдържа искане евентуалното решение за изричен отказ или евентуалните уведомителни писма по чл.29, 32 и 33 от ЗДОИ да се изпращат по електронен път. Настоящата редакция на специалния закон не предвижда такава възможност, поради което, ако беше направено, такова искане би било незаконосъобразно и неоснователно.

С оглед изложеното, след като обжалваното решение не е съобщено по определения чл.39 от ЗДОИ ред, 14-дневният срок за оспорването му също следва да се приеме за спазен, а не само двумесечният срок по чл.140 ал.1 от АПК.

Ето защо моля да уважите жалбата и ни присъдите направените разноски съгласно следния **списък**: държавна такса 10 лева, адвокатски хонорар 300 лева.

Моля да ни бъде дадена възможност да представим писмена защита след изготвянето на протокола от съдебното заседание и предоставянето му на страните, ако преценим това за необходимо.

Приложение: Договор за правна помощ от 11.05.2020г.

Гр. Варна, 14.05.2020г.

С уважение: адв. Ивайло Иванов
(подписано с КЕП)